

2 יולי '27

אולם לשבועון רדיו יצא שם כה מביש, עד שאיש לא היה מוכן לנגוע בו ב קלשון — אפילו לא בתנאים מפתים כאלה. כך נחתך גורלו.

★ ★ ★

מבחינה ציבורית, יש שתי נקודות חשובות בות בפרשה זו.

קודם כל הוכח בעליל כי לדוד בן גוריון שוב אין כל מגע עם המציאות, וכי עוזרו מרמים אותו באופן שיטתי.

הדברים אמורים לגבי נאום ההספד ש נשא בן גוריון השבוע לשבועון הרדיו מעל במת הכנסת. הוא טען כי השבועון הגיע תחילה לתפוצה של 7953 גליונות לשבוע, וכי בחודש אוקטובר האחרון ירד לתפוצה של 3638 גליונות.

העולם הזה עורך דירקבע, למען צד, כיו שלו, מחקר-שוק מדוקדק על תפוצת היומונים והשבועונים במדינה. מחקר זה גילה לנו עוד לפני חודשים רבים כי תפוצת השבועון רדיו ירדה לכ-1500 גליונות — לפחות במשך חצי השנה האחרונה.

אין להניח כי ראשי-המשלה היה משקר ביודעין בעניין כה פעוט וחסרת-שיבות. מסתבר, איפוא, שעוזרו רימו אותו כדי

הגיעה העת להספיד את השבועון ה-15 שקם בתריסר השנים האחרונות כדי להתיר חרות בהעולם הזה — השבועון רדיו. מסורת היא בהגיע רגע חגיגי כזה, לפרסם במדור זה את מלוא רשימת החל-לים שנפלו בשנה זו עד כה. הנה היא: **● אשמורת**, שבועון מפא"י לדור הצעיר.

● **מצפן**, שבועון במתכונת העולם הזה, שהתיימר להיות בלתי-תלוי, היה ל-מעשה ביטאון מוסתה של אחדות-העבודה, בהשראת יגאל אלון.

● **עין בעין**, שבועון שהיה קשור או למפגה הדתית-לאומית, ושהיה מעין העולם הזה לתיים. (עורכיו הקימו לאחר מכן שבועון חדש, בשם פנים אל פנים.)

● **עתידי**, נסיון-נפול של תנועת החרות להוציא עתון לדור הצעיר, באיטלקה של ביטאון בלתי-תלוי.

● **תנופה** אותו הדבר בשם אחר.

● **חיי שעה**, שבועון קלוקל של רכילות וחתוכות, שהוקם ביוזמה פרטית, התקשר לאחר מכן עם הסניף החיפאי של מפא"י והולק חינוס על-ידי אבא חושי בבתי החרושת, מתוך נסיון אוילי לדחוק את רגלי העולם הזה בשיא המערכה על חושי-סטאן. (נסיון של חושי להוציא לאור מעין העולם הזה פרטי משלו, בשם בזק, לא יצא לפועל.)

● **עין**, ביטאון אינטליגנטי יותר, ש-היה קשור עם מפא"י.

● **ראי**, נסיון-נפול פרטי להכות את העולם הזה בנייר משוכח.

● **תבל**, שבועון פרטי, שהקדיש עמור דים שלמים להשמצת העולם הזה, ניסה לחקות אותו ושבק חיים לכל חי.

● **אנחנו**, נסיון של אחד הבהרונים להוציא שבועון לדור הצעיר.

● **קודי-ישראל**, נסיונו הנוכח ה-קודם של שירות-השידור להוציא שבועון ראדיו, באמצעות בעלי-זכויון פרטי, שהיה משעמם כמעט כמו הנסיון הנוכחי.

● **רימון**, שבועון-הרפס של נערי החצר של ביג"י, שהוקם במגמה יחידה: להרוס את העולם הזה באמצעות שקרים והשמצות אישיות, נקבר לבסוף על-ידי יור מיו בבוסת-פנים, אחרי שבלע 400 אלף ל"י מכספי קרנות ממלכתיות סודיות. עד היום מנסה כל אחד מנערי-החצר לנער את חוצנו מעסקי-ביש זה, להטיל את האחריות על הנערים האחרים.

● **דבר השבוע**, החתיק והתוק ב-יותר, שמאחוריו עמד הכוח המקובץ של ההסתדרות ומפא"י, ושחלל להתקיים כש-בועון אחרי שבלע גרועות שעלו על מיל-יון ל"י. הוא מופיע עתה כחוספתי-יום-שישי המצורפת לדבר.

● **יעד**, נסיון-הנפול של קבוצת שמואל תמיר לחקות את העולם הזה בכל פרטיו ודיקדוקיו, שמת אחרי שנה של גסיסה מתמדת.

● **רדיו**.

★ ★ ★

הכל התחיל בשקר הגדול. בתקציב ה-15 ממשלה לשנה השוטפת הוכנס שבועון הרדיו כסעיף של הוצאה — בסך 100 (מאה) לירות ישראליות. כל שאר ההוצאות, בסך 500,000 (חמש מאות אלף) לירות ישראליות, היו צריכות להתכסות על-ידי הכנסות התפוצה והמודעות. לפי האומדנה הצנועה היה השבועון צריך להיות נפוץ ב-30 אלף טפסים לשבוע.

כל מי שיש לו מושג מינימאלי בעסקי שבועונות יכול היה להוכיח בנקל כי זהו תקציב בדוי כולו — מעשה של הונאה צי-בורית חסרת-בושה. העולם הזה (1218) ניתח את נתוני התקציב בפרוטרוט ו-הוכיח שהם מגוחכים. כך עשה בועז עברון במדורו בהארץ. אך הכנסת, צייתנית וחסרת כוח-גברא כרגיל, העבירה את התקציב.

לאחר החלטה זו החלה הממשלה להוציא את השבועון במשך 14 חודשים — ללא שמץ של סיכוי להצלחה, ללא כל תקווה סבירה. חודש אחרי חודש כווננו כספי משלם-המיסים בלב קל. עד שהגיע הסקנדל למדמים של סרוחן לאומי, ואפילו סדי קולק הבינ שאי-אפשר להמשיך כך.

גם אז חיפשו היוזמים תחבולה מחוכמת ובלתי-מכובדת. הם הודיעו על נכונותם להעביר את השבועון לידיים פרטיות. נערך "מיכרו סגור" (היינו: רק לגורמים המקור-בלים על מפא"י) ובו הוצעה לכל המעוניין להוציא את השבועון. דובר על רבע מיליון ל"י, ונרמו שאפשר להגיע עד חצי מיליון במצב השוק כיום, יכולה הריבית השחור-רה על כסום כזה לכסות את הפסדי ה-שבועון.

מייק באדו

מחבר הסנסציה הספרותית

של השנה

סטאלג 13

עזרה על עצמו במתח, אכזריות

הרפתקאות ואהבים

ברומן החדש

סיגורני סטאלג

זהו ספור הרדיפה הדרמטית המתנהלת ברחבי העולם אחר פושעי מלחמה נאציים — רדיפה שהגיעה לשיאה בלכידתו של גנרל ה.ס.ס. פון-ריכטשאפן...

קטע מתוך הרומן:

"מה אתה יודע, גנרל? אתה טוען שהורייך היו סינים, שאתה נולדת כהונג קונג. אינך יודע מה שאני מדבר. אבל אתה מפתח, שרץ שכמותך. אתה רועה, אתה כולך מויע כמו כלבלב מכונם. עוד רגע תשתין על ברכיך ועוד אתה שואל אותי מה אני מדבר? אני אגיד לך. הורייך לא היו סינים, ממזר שכמותך. אולם מאד יכול להיות שהמנתח הפלסטי שלך היה סיני. הוא ידע בדיוק איך לתת את הפרצוף השמן שלך קווים שהצי-ליחו להטעות את מחצית העולם. אולם לא את הפיקוד שלך. לא את הנם מאזור. גם אז כמעט ועשית במכנסיים מושם שהנם מאזור סיפר בזכי רונותיו את כל האמת על פעולות המחלקה המיוחדת של ה.ס.ס. שאתה היית ממונה עליה בימי מלחמת העולם השנייה. ידעת כי כרגע שהדברים מתפרסמים, אתה טוב כמו פגר מטונף ורוח שחור כגיהינום..."

להשיג בכל הקיוסקים — 192 עמודים — 1.20 ל"י

- ללא קיצורים
- ללא השמטות
- ללא צנזורה

הופיע הרומן הסנסציוני שטרט שהוסרט לפיו עורר את חמת הצנזורה

ניני

ספור אהבתם הטראגית של צעיר יהודי ונערה נוצרית

מאת: מ. זרחי

המחיר 1.20 ל"י

להשיג בכל הקיוסקים



השער האחרון של "רדיו"

להמתיק במקצת את כשלונו המביש. אך אם הם מרמים אותו בעניין זה, הנתון ל-בדיקה — מסתבר כי הם מרמים אותו קבוי-עות גם בעניינים אחרים, חשובים הרבה יותר. ואכן, אזו ביקורת יכולה להיות לאיש ישיש זה על עוזרו, אותם חניך להשתמש באי-אמת כמכשיר פוליטי?

הנקודה השנייה חשובה עוד יותר.

לדברי ראשי-המשלה, הפסיד השבועון רדיו ב-14 חודשי קיומו כסום של רבע מיליון לירות — וזה למרות שבתקציב הממשלה, שאישר עלידי הכנסת, דובר על הפסד של מאה לירות בלבד. אנהנו נו-

טים לקבל כסום זה כמהימן, למרות ש-ההפסד האמיתי גדול, לדעתנו, בכמה רב-בות לירות. העיקר הוא שהפסד זה היה בטוח מראש לכל הנוגעים בדבר.

במשך כל השנה האחרונה מלאה הארץ זעקת שבר: הבו כסף. הבו כסף לבטחון.

הבו כסף לעלייה.

וכל אותה עת נמשך הביובו הפושעני, האחילי והשקרני, לקיום שבועון הרדיו.

ואם זה נעשה בפרהסיה, בעניין שאי-אפשר להסתירו, מי יודע כמה מליו-

נים ועשרות-מיליונים מבוזבזים מדי שנה על עניינים אחרים, שאין עליהם פיקוח רציני?

★ ★ ★

בכל זאת, לא חסר ההומור בפירפורים האחרונים של רדיו.

כך מצאו העורכים לנכון לציין, בעמוד השני של גליון אחרון זה: "דמי מגוי לשנה: 12 ל"י."

אך עלה על הכל שער הגליון. לפני דור הופיע הגליון הראשון של השבועון הא-מריקאי ל"י. על שערו היה תצלום של רופא, המרים תינוק שזה עתה נולד. ה-

כתרת הסמלית היתה: "לידתם של חיים." שער זה הפך קלאסי.

אותו תצלום אופטימי, במהדורה ישרא-לית, הופיע על השער של רדיו בגליון ששם קץ לגסיסתו הממושכת.

לשם כסף